

Rigsdagstidende.

1851.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 20.

Tredie Session.

8de Møde.

Mandagen den 20de October.

(Forts.)

Rosenvorn (forts.): Forvaltningen er hos os, under den nuværende Embedsorganisation, saa inderlig sammenvoret med Retspleien, at man ikke kan danne sig nogen ny Plan for Forvaltningen, saaledes som denne maa være, naar Retspleien udsondres derfra, uden at man tillige tager Hensyn til den Stilling, som Statens forvaltende Embedsmænd kunne faae i Communalforvaltningen; thi det er dog vistnok det Naturligste og det, som ligger nærmest, at Staten benytter sine Forvaltningsembedsmænd til at udøve det Tilsyn med Communalforvaltningen, som paaligger Staten, og dette Tilsyn med Styrelsen af de communale Anliggender vil saaledes blive en saa væsentlig Andeel af Forvaltningsembedsmændenes Forretninger, at man ikke kan danne sig noget Begreb om deres hele Virksomhed under en ny Embedsorganisation, uden at man har Grundtrækkene af Communalreformen for sig og tager fornødent Hensyn til den.

Hvad Skolereformen angaaer er det ligeledes klart, hvilket jo ogsaa fra alle Sider er erkjendt, at den ikke kan erholde sin endelige Skikkelse, før Communalreformen foreligger i en saadan Form, som man kunde vente vil gaae igjennem. Noget Lignende er Tilfældet med Hensyn til flere Bestemmelser betræffende Veivæsenet, hvortil der er Trang. Jeg maa ogsaa tilstaae, at jeg aldrig har formaaet at indsee, hvorledes det var muligt at give de nye Lovbestemmelser om Udskyfning og Sammenlægning af Landeindomme, hvortil jeg erkjender, at der er megen Trang, uden i Forbindelse med en tidsvarende Revision af det nu meget indviklede Spørgsmaal om de Byr-

der, navnlig Communalbyrder, som hvile paa Landeindommene. For Diebliffet maa man sammensøge de herhen hørende Bestemmelser deels fra Landbolovgivningen, deels fra Statte-lovgivningen, deels fra Lovgivningen om Veivæsenet, deels fra den om Frikjørsler og deels fra Communallovgivningen i dette Ordts videste Betydning, saaledes at den indbefatter Lovgivningen om alle de Forvaltningsgjæststande, som bestyres af Communerne, og denne Spredelse af Emnet paa forskellige Steder gjør det til et af de vanskeligste Partier, til et af de i flere Henseender meest brydsomme af vore indre Forhold. Til at raade Bod herpaa, troer jeg ikke der er anden Veie end at sammendrage Hovedsætningerne paa eet Sted, og jeg troer, at det Sted, hvor de hører hjemme, er Communalloven, efter som jeg mener, man ikke kan afvise en vis Forbindelse mellem de communale Rettigheder og de communale Byrder.

Af andre Forhold, for hvilke Communalreformen ligeledes maa tænkes som Forudsætning, skal jeg endnu kun nævne de Reformers, der kunne forestaae med Hensyn til Sundhæsvæsenet, baade hvad Menneffer angaaer, og med Hensyn til en videre Udvikling af Veterinairvæsenet. Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa Indkomstskatten, som jeg rigtignok antager, det vilde være ugjørligt at gennemføre med de nuværende communale Autoriteter. Jeg har stedse antaget, at en Indkomstskat ikke kunde undgaaes her i Landet, men jeg skulde være tilbøielig til at antage, at den her maa indrettes i en noget eiendommelig Skikkelse, i en Skikkelse, der er lempet efter vore Forhold og slutter sig til de lignende Ansættelser, vi her have havt. Jeg troer, man dertil maa benytte de communale Autoriteter, men jeg troer ikke, det lader sig gjøre at benytte de nuværende communale Autoriteter.